

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ไม่ระลึกถึงนายก็จะระลึกถึงใคร

ก่อนจ้งหัน

พระให้เร่งภาวนานะ ระยะที่ช่วยชาตินี้รู้สึกว่ชั่ววัตรปฏิบัติความพากเพียรของพระเราหย่อนลงๆ ให้ดีดขึ้นนะ ตอนช่วยชาติมันเกี่ยวกับเรา ก็มีรบกวนพระบ้างเป็นบางกาล บางเวลา ทำให้ความเพียรลดหย่อนลง ทีนี้เรื่องเหล่านั้นก็เบาบางไปแล้วเกี่ยวกับพระ ก็ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดี สิ่งทีพูดย้ำแล้วย้ำเล่าคือสติ จำให้ดี นี่เป็นพื้นฐานของจิตตภาวนา มีสติติดแนบอยู่กับจิตกิเลสจะเกิดไม่ได้ กิเลสจะออกมาทางสังขารคือความคิด ความปรุงสังขารคืออวิชชาตันออกมา ท่านเรียกว่า อวิชชาปัจจุยา สงฺขารา ชัดเจนอยู่ในหัวใจเราทุกคน ถ้ามีสติบังคับอยู่แล้วกิเลสจะมีมากขนาดไหนออกไม่ได้นะ เมื่อออกไม่ได้ สติกับคำภาวนา ผู้ที่ตั้งรากฐานใหม่คำบริกรรมเป็นสำคัญ ติดแนบกับสติและติดแนบเข้ากับใจ กิเลสจะมีมาน้อยเพียงไรเกิดไม่ได้ คือขึ้นมาไม่ได้ จะถูกรวมเหล่านี้บังคับไว้ๆ นานเข้าๆ สิ่งทีผลักดันออกมาคือกิเลสมันจะค่อยอ่อนตัวลงไปๆ

สติธรรมและคำบริกรรมของเราติดแนบ ปิดเรื่อยเข้าไป แล้วก็สั่งสมกำลังขึ้นมาๆ จิตก็สงบได้ จำให้ดีนะ นี่แน่นอนไม่เป็นอื่น ขอให้ปฏิบัติอย่างนี้ ทรงได้ๆ ตั้งรากตั้งฐานได้เท่านั้นละ ถ้าทำเหลาะๆ แหละๆ อย่างนี้ไม่เป็นท่านะ ถ้าว่าสติก็ระลึกได้ชั่วระยะหนึ่งนิดเดียวๆ จะเป็นความเพียรที่ไหนไม่ทราบ เเดินจงกรมก็หย็อกๆ ดีไม่ดีกลัวเขาไม่เห็น ไปเยี่ยมขามามาเดินอีก ได้สี่ห้าห้า แต่สติลงทวิปไหนไม่รู้ มีแต่ขามากับขาคคนบวกรันอยู่ในทางจงกรม ไปเยี่ยมขามามาเดินจงกรม เรามีสองขา ไปเยี่ยมขามาสี่ขา เอมาสองขา เป็นเดินจงกรมสี่ขาแต่สติไม่มีเลยใช้ไม่ได้นะ เอาร้อยขา ก็ไม่ได้เรื่อง ไปเยี่ยมเอาขาบุงก็อ(กึ่งก็อ) มากก็ไม่เป็นท่า ขาบุงก็อมากขนาดไหน เราก็เลยกลายเป็นบุงก็อไปตามๆ กันหมด

สติเป็นสำคัญ นี่ตั้งมาแล้ว ทุกอย่างผ่านมาแล้วจึงได้สอนหมู่เพื่อน สอนแบบแนใจเลย ไม่ผิดว่านั่นเลย จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้จริงจัง อย่าเหลาะๆ แหละๆ ไม่ใช่ธรรมของพระพุทธเจ้านะเหลาะๆ แหละๆ ทำจริงจังนี่คือธรรม ทำอะไรทำจริงทำจัง ความพากความเพียร ความอดความทน เหล่านี้เป็นธรรมทั้งนั้นให้นำมาใช้ถ้าอยากมีค่ามีราคาสำหรับพระเราหรือประชาชนทั่วๆ ไป พากันจำให้ดี

ระยะนี้รู้สึกว่าการเพียรของพระทั้งหลายเราได้อ่อนลงๆ เราดูทุกระยะนี้แหละ เพราะเกี่ยวข้องกับช่วยชาติบ้านเมือง พระกับพรവാสก็เกี่ยวข้องกัน ศาสนากับโลก โลกก็คือเมืองไทย ศาสนาก็อยู่เมืองไทย ก็เกี่ยวข้องกัน เพราะฉะนั้นมันถึงกระเทือนถึงกัน พระก็เลยต้องได้อ่อนทางความพากเพียรด้านจิตตภาวนา เราเห็นได้ชัดๆ ทีนี้ให้กระตุกตัวเองขึ้น ให้เร่งขึ้นความพากเพียร เป็นพื้นฐานของพระผู้ต้องการมรรคผลนิพพาน ต้องการความดีทั้งหลาย มีความพากเพียร สติปัญญา ความสำรวมระวัง นี่คือสมบัติของพระ สังวรธรรม คือความสำรวมระวัง ความมีสติตั้ง เหล่านี้คือสมบัติประจำพระๆ เราทุกองค์ๆ

การประกอบความพากเพียรอย่าหาอิริยาบถ ให้สติติดอยู่กับจิตใจเลย นั่นแหละคือความเพียร ยืนเดินนั่งนอนเว้นแต่หลับเท่านั้นสติติดแนบ ผู้นี้ตั้งได้เลยๆ มรรคผลนิพพาน อยู่ชั่วเอี่ยมมือกับสติกับใจติดแนบกันนี้แหละ ถ้านอกจากนี้แล้วแบกคัมภีร์ก็หลังหักเฉยๆ ให้พากันจำนะ เอาจริงเอาจังทุกสิ่งทุกอย่าง เวลาออกพรรษาตอนนี้ก็เป็นกำลังกฐินเสียด้วย ก็ยุ่งนั่นยุ่งนี่เป็นธรรมดา กฐินนี้เกี่ยวกับเรื่องประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้อง สำหรับพระองค์ไม่ค่อยยุ่งอะไรนักกับกฐินก็ดี มีแต่ความเพียรเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา นี่คือนานของพระ นอกนั้นเป็นงานปลีกๆ ย่อยๆ ดีไม่ตีรับกวนงานทางด้านธรรมะนี้ให้เสียไปได้ ถ้ายิ่งเปลอตัวไปแล้วไปใหญ่เลยนะ พากันจำให้ดี เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

ทองคำเราค่อยไหลซึมเข้ามาเรื่อยๆ ขอให้พี่น้องฟังให้ถึงใจทุกๆ ท่านนะ ทองคำเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ที่หลวงตาบัวเหมือนว่าเป็นปรตคอยเฝ้าทองคำกองนั้น เฝ้าทองคำกองนี้ ไปเที่ยวหาหีบกระเป๋านั้น เคาะกระเป๋านี้ ตั้งแต่ต้นมา เต็มวันค่อยเขี่ยกระเป๋ามาไม่ได้ดี หาทองคำเพื่อจะเข้าสู่คลังหลวงของเรา เวลานี้คลังหลวงของเราเป็นโอกาสดีมาก นับว่าวาสนาชะตาของคลังหลวงเรายังติดยังต่ออยู่นะ ทองคำยังค่อยไหลซึมมาเรื่อยๆ จากงานช่วยชาติคราวนี้ เรียกว่าทองคำประเภทไหลซึม ค่อยๆ ไหลซึมเข้ามา

เราพยายามที่จะให้ทองคำไหลซึมเข้าสู่คลังหลวงของเราคราวนี้ เพราะรู้สึกว่าคลังหลวงเราขาดทองคำมากอยู่นะ ที่เราได้เป็นกอบเป็นกำนี่ก็เป็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา ไม่ได้มีที่ต้งติ ได้ตามกำหนดกฎเกณฑ์และยังเพิ่มเข้าอีกๆ นั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ได้มอบเข้าสู่คลังหลวงแล้ว แต่ที่นี้มองดูคลังหลวงที่กว้างขวางสำหรับบรรจุทองคำรู้สึกยังมีน้อยมาก เพราะฉะนั้นจึงพยายามเขี่ยที่นั่นเขี่ยที่นี่กับพี่น้องทั้งหลาย ให้ค่อยไหลซึมเข้าสู่คลังหลวงของเรา เพราะนี่เป็นโอกาสที่เหมาะสมมาก ส่วนใหญ่ทองคำของเราเข้าสู่คลังหลวงก็เข้า

ไปๆ ส่วนย่อยๆ ก็ค่อยๆ ไหลเข้าไปนี้เหมาะสม ทั้งหัวทั้งตัวเข้าแล้ว พวกทางก็ควรจะค่อยตามๆ กันเข้าไป ถ้าหากไม่ได้คราวนี้แล้วจะไม่มีโอกาส

เราเห็นไหมเคยมีใครเอาทองคำมาให้คลังหลวงของเรา ยังไม่เคยมี แต่ชาติไทยของเรานี้แลที่มีความจำเป็น จึงต่างท่านต่างได้พยายามชวนขายหามา ได้ทองคำตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม นี่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้านกว่า ก็ไม่เคยมี นี่ได้มีแล้ว ประจักษ์แล้ว และเป็นโอกาสอันดีงามอยู่เวลาทองคำส่วนใหญ่เข้าเรียบร้อยแล้ว ส่วนย่อยก็ควรที่จะค่อยไหลซึมเข้าไปๆ อย่าให้ขาดวรรคขาดตอนเสียทีเดียว เพื่อเป็นการเพิ่มเติมทองคำเราให้มีจำนวนมากขึ้น สมกับเราช่วยชาติๆ จึงได้เผด็จให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบหลวงตายังเป็นห่วง เพราะฉะนั้นจึงพูดเรื่อย เหมือนว่าเป็นปรตมาฝ้าอยู่ กระเป๋านี้กระเป๋านี้ กระเป๋าทองคำ อยู่อย่างนั้นแหละ

พูดแล้วไม่แล้วสักทีเรื่องทองคำ ได้พูดยิบๆ แย็บๆ พูดมากพูดน้อยอยู่นั้นแหละ พูดเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวง ได้นี้แล้วเราอบอุ่น คลังหลวงเป็นที่ตายใจ เป็นที่ยืนยันแห่งชาติของเรา ในการทำมาค้าขายติดต่อทุกสิ่งทุกอย่าง ทองคำเราเป็นตัวประกันไว้เลย เมื่อทองคำเรามีมากแล้วเงินของเราก็แข็งขึ้น เงินไทยเราก็แข็งขึ้นด้วย แล้วการติดต่อซื้อขายจะติดหนึ่ติดสินกันบ้าง ทองคำนี้เป็นตัวประกันอยู่แล้วก็สะดวก เราเห็นจุดนี้เป็นสำคัญ จึงได้มุ่งต่อจุดนี้ๆ อยู่เรื่อยๆ ควรที่จะได้แหละในระยะนี้ เราก็เปิดประตูแย้มๆ เอาไว้ให้ค่อยไหลซึม เข้ากันได้กับประเภทไหลซึม ไม่ได้เปิดอ้าไว้ ให้ค่อยไหลซึมเข้าไป

นี่เราก็ได้หลายกิโลแล้ว ตั้งแต่จำนวนที่มอบเข้าคลังหลวงนั้นผ่านไปเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ได้ทองคำน่าจะไม่ว่ากว่า ๑๕ กิโล ทองคำที่เราได้ที่หลังอย่างน้อยก็ ๑๕ กิโล จากทองคำไหลซึมมาเป็น ๑๕ กิโลแล้ว หากจะมีวันหนึ่งจนได้ฝนมันตกยิบๆ แย็บๆ ตกไม่หยุดไม่ถอย ลูกเห็บอันเป็นพ่อเป็นแม่ของฝนมันจะตกอยู่ละ เดี่ยวก็ตู่ตู่ตู่มา เดี่ยวก็ตุ้มตามมา มันมาด้วยกันฝนเม็ดใหญ่เม็ดเล็กกับลูกเห็บมาด้วยกัน ไม่มาได้ยังไงเสกคาถาจนจะเป็นจะตาย จนจะไม่ได้หลับได้นอน เสกคาถาหาลูกเห็บตกมาเป็นทองคำๆ เราจึงได้พาพี่น้องทั้งหลายได้พยายามหาสมบัติที่เป็นหัวใจของชาติไทยเรา เข้าสู่คลังหลวงของเรา เพื่อสร้างความแน่นหนามั่นคง ได้อุตสาหะพยายาม แล้วก็ไม่ได้แล้ว เลิกก็ไม่เลิกอยู่อย่างนี้ เดี่ยวตัวใหญ่ เดี่ยวตัวเล็ก แฝงกันมาอยู่กันแหละ เพราะยังเป็นห่วงอยู่

เดี๋ยวนี้เงินดอลลาร์เรามีตั้ง ๔๓,๐๐๐ ล้านเหรียญดอลลาร์ ที่อยู่ในคลังหลวงเวลานี้ แต่ก่อนติดหนี้เขาจน ก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง วาดภาพพจน์ดูซิ เป็นความจริงอย่างนั้นนะ คนไทยเรา ๖๒-๖๓ ล้านคนนี่มากขนาดไหน แล้วมองหากคน ๖๒ ล้านคนไม่เห็น มี

แต่หนีปิดหมดเลย หนีต่างชาติที่ไหนต่อที่ไหนครบไว้หมด คนไทยเรามองไม่เห็น ๖๒ ล้านคน เราหนีออกมาได้ นี่เราไม่ระลึกถึงนายกเรา เราจะระลึกถึงใคร ใครเป็นคนเปิด หนีสินที่ปกคลุมคนทั้งชาตินี้ ออกเปิดเผย เวลานี้เห็นคนทั้งชาติเต็มเนื้อเต็มตัวเต็มหน้าเต็มตาแล้วนะ นี่ใครมาเปิด ดิดหนีเขาเท่าไร นายกเราใช้หนีไอเอ็มเอฟไป อันนั้นละมันปิด คนทั้งประเทศเรามองหาคนไม่เห็นเลย แล้วนายกเราเปิดออกได้เลยเห็นไหม

เราไม่ชมเชยนายกเรา เราจะชมเชยใครว่ามาซิ ชมเชยพวกเปรตพวกผีพวกกินบ้านกินเมืองกินดับกินปอดประชาชนมีอย่างเหรออ เราต้องชมเชยผู้หาเงินหาทองเข้ามาสู่คลังหลวง แล้วหนีสินปกคลุมหุ้มห่อชาติไทยของเราจนมองไม่เห็นเลย คนไทยตั้ง ๖๒-๖๓ ล้านคนมองหาคนไม่เห็น มีแต่หนีปิดหัวอยู่หมดเลย เป็นภูเขาทั้งลูกๆ ปิดไว้ข้างบน นี่นายกเราเปิดออกได้หมดเลยให้เห็นพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ เพราะใคร เอาให้มันจริงมันจ้งหน้อยชิพุดอะไร ความจริงเป็นอย่างนั้นจะให้พูดว่ายังไง นี่เปิดออกแล้ว พี่น้องชาวไทยเราเห็นหน้าเห็นตากันทั่วหน้าแล้วเวลานี้

นายกเรานี้อุตสาหะพยายามหาเงินเข้ามาสู่คลังหลวงหัวใจของชาติอีกได้ ๔๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ นี่เข้าแล้วเวลานี้ แน่นหนาใหม่ เห็นใหม่ละ นอกจากเปิดหนีออกแล้วยังเปิดหลักเกณฑ์ของชาติไทยเราขึ้นให้เห็นทั่วหน้ากัน นี่คือใคร เอ้าว่ามาซิ แต่ก่อนเราก็ไม่เคยมีหลวงตาไม่เอียงนะ พูดเรื่องใดต้องพูดเป็นอรรถเป็นธรรม ดิบอกว่าดี ชั่วบอกชั่ว ผิดบอกผิด ถูกบอกถูก พูดอย่างอื่นไปไม่ได้ขัดกับธรรม ไม่ใช่ธรรม ถ้าเป็นธรรมก็ให้ตรงไปตรงมา นี่เราพูดตรงไปตรงมา ไม่เหยียบย่ำทำลาย ไม่ยกยอคนใดโดยหาเหตุผลไม่ได้ พูดก็พูดตามหลักความจริง ผิดบอกผิด ถูกบอกถูก เราพูดตามหลักความจริง

ที่ควรชมเชยเราชมเชยเต็มหัวใจจริงๆ นะชมเชยนายกคนนี้ ชมเชยโดยธรรมนะ ไม่ได้ชมเชยโดยลูบหน้าปะจมูก ไม่เอานะอย่างนั้น ประจบประแจงเลียแข้งเลียขา เราไม่มีอย่างนั้น ใครก็ตามๆ เทวดาตั้งแต่ท้าวมหาพรหมลงมานี้ก็กราบธรรมทั้งนั้น ธรรมเหนือหมดแล้ว เรานำธรรมมาสอนโลกนี้นะ ดิบอกว่าดี ชั่วบอกชั่ว จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายระลึกถึงหัวใจของชาติไทยเราที่ตั้งแน่วหนามั่นคงมาได้เพราะใคร ว่างั้นเลย

เมืองไทยเราจะจมปี ๒๕๕๐ เราลืมเมื่อไร จนหลวงตาร้องโก้ก นู้นนะไปค้นถามธรรมดาเมื่อไร เข้าไปค้นในคลังหลวงเอาเรื่องเงินเรื่องทองดิดหนีดิดสินออกมา พอได้อ่านดูเรื่องราวทุกสิ่งทุกอย่างตามความจริงที่นำออกมาแล้วนี่ร้องโก้กเลย เรียกว่าเมืองไทยเราไม่เห็นตัวคนเลย มีแต่หนีสินครอบหมดทั้งประเทศ แล้วจะลากให้จมลง กดลงนี่ก็จมเลยๆ ยังเหลือแต่เขาไม่กุด กางเล็บไว้ นี่ ถ้ากำเมื่อไรหมดเมืองไทยเรา แต่นี้ยังไม่ได้กำเพราะ

นายกเรามาเปิดมือน้ำมันออกเสีย แล้วนี่สินพะรุงพะรังก็เข้ามาเปิดออกหมด ๆ เห็นหน้าคนไทยเราทั้งประเทศ เราไม่ชมเชยคนประเภทนี้เราจะชมเชยใคร เอ้าว่าซิ ถ้าว่าหลวงตาพูดผิด เอา คำนมา นี่เราพูดตามหลักความจริง เป็นอย่างนี้

ธรรมต้องเหนือโลก พูดตามหลักความจริงให้โลกฟังซิ เราจะพูดเล่น ๆ ยังไง เอาความสัตย์ความจริงมาพูด นี่ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ระลึกถึงบุญถึงคุณของผู้นำแห่งชาติไทยเรา ที่ไม่ล้มจมคราวนี้ก็เพราะนายกคนนี้ ว่าอย่างนี้ตรง ๆ เลย ท่านทั้งหลายเหล่านั้นเรียกว่านายกเป็นแกนนำของผู้นำที่ดีทั้งหลาย เพื่อนำชาติไทยของเราชนสมบัติเงินทองเข้ามาสู่ชาติไทยของเรา และจุดลากชาติไทยของเราขึ้น ก็คือนายกเป็นแกนนำเป็นแกนใหญ่ เราไม่ได้ว่านายกคนเดียวดี นายกเป็นหัวหน้าที่จะพยายามพาลูกน้องทั้งหลายบริษัทบริวารที่มีเจตนาหวังดีรักชาติทั้งหลาย ได้ชวนช่วย ได้ช่วยเหลือกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรื่อยมา เราชมเชยนายกเป็นอันดับหนึ่ง

บริษัทบริวารท่านทั้งหลายที่เป็นข้าราชการในประเทศไทยเรา ที่ตั้งเจตนาเพื่อช่วยชาติ เราชมเชยเสมอหน้ากันหมด นายกเราเป็นหัวหน้า ถ้าไม่มีนายก เหล่านี้ก้าวไม่ออกจะต้องออกจากหัวหน้า ๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องยกหัวหน้าเป็นอันดับหนึ่ง บริษัทบริวาร กิ่งก้านสาขาดอกใบ เมื่อต้นไปแล้วกิ่งก้านสาขาดอกใบก็ติดกันไป ควรชมเชยก็ต้องชมเชยกันทั้งหมด ถ้าตำหนิก็ต้องตำหนิกันทั้งต้นทั้งกิ่งก้านสาขาดอกใบนั้นแหละ นี่เราชมเชยอย่างนั้นนะ

คราวนี้เป็นคราวสำคัญมากที่สุดเลย เมืองไทยเราธรรมดาโลก ๆ แล้วไม่คาดไม่ฝันว่าจะฟื้นตัวขึ้นมาได้ขนาดนี้นะ เพราะคอยจะจม ๆ รอวันคืนอยู่เท่านั้นที่จะจม มองไปที่ไหนนี่ โอ้ย ชบเซาไปหมดประเทศไทยทั้งประเทศเหมือนบ้านร้าง แต่มีคนเต็มบ้านเต็มเมือง อันนี้สินพะรุงพะรังเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้อยู่บนหัวคนไทยทั้งชาติ นี่ซิที่มันสลดสังเวชมาก อยู่ ๆ ก็ได้นายกเราขึ้นมาแล้วเปิดออก ๆ เรื่อย อูบายวิธีการต่าง ๆ ที่เราได้เคยมาอ่านให้ท่านทั้งหลายฟังแล้ว นี่เพียงเอกเทศ ที่มากกว่านั้นยังมีอีกเยอะที่นายกเราทำเอาไว้ ๆ เราได้มาแค่นี้ก่อนมาอ่านให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วประเทศไทย ไม่ก็เดือนมานี้

นี่เอาความจริงออกมาพูดนะ แล้วใครทำได้ละ นั้น นายกเราทำได้ ฟังซินะ แล้วกิ่งก้านสาขาดอกใบที่กำลังทำอยู่เวลานี้และกำลังจะทำต่อไปก็มีอีก มีตั้งแต่ที่จะหนุนเข้ามาสมบัติเงินทองข้าวของก็หนุนเข้ามาในชาติของตน ๆ ประสับประสานกับเมืองนอกเมืองนาโลกนอกโลกนาที่ไหนให้เข้ามาประสานกัน เป็นมิตรเป็นสหายกัน ไม่ให้เป็นข้าศึกกัน และจับมือกันค้ำกันขาย ไปมาหาสู่ได้สะดวกสบาย นายกคนนี้เป็นอันดับหนึ่ง ที่เห็นออกทาง

โน้นออกทางนี้ก็เพื่อชาติของเราแหละจะเพื่อใคร ฟังเอาซิ นี่เราพูดเพียงที่เราระลึกได้เท่านั้น เพราะฉะนั้นเราจึงควรเห็นใจ

เอา คัดเลือกคราวนี้คนหนึ่งมีสลิปบัตรใส่ลงไปสลิปบัตร มีร้อยบัตรลงร้อยบัตรเลย หลวงตาบัวไม่ห้าม ลงเลย ส่วนกฎหมายยกไว้เป็นกฎหมาย กฎธรรมเป็นกฎธรรม ธรรมนี้ไม่มีอดีตมีอื่น ดีเท่าไรยิ่งดี ๆ ไม่เพื่อ หย่อนเท่าไรเพื่อความดีนี้ไม่เพื่อ วางั้นเลย เอาเลย ชาติไทยของเราจะได้เจริญรุ่งเรืองแน่นอนหมั่นคงต่อไป เวลานี้สง่างามทัดเทียมกับชาติอื่น ๆ แล้ว นี่ก็เพราะนายกของเราจะเป็นเพราะใคร ทัดเทียมกับชาติอื่น ๆ เวลานี้ชาติไทยชาติอื่นเขามองเห็นแล้ว แต่ก่อนเขามองไม่เห็น มีแต่หนี่งมหัวปิดหัวมันอยู่ มองหาคนไทยไม่เห็น เวลานี้มองเห็นแล้ว คนเมืองนอกเมืองนาโลกนอกโลกนาได้เห็นเมืองไทย รู้จักเมืองไทยกันเยอะเวลานี้ ก็เพราะนายกของเราเป็นผู้ประสับประสาน จิตใจกว้างขวาง เพื่อชาติเพื่อศาสนาเพื่อพระมหากษัตริย์จริงๆ ชาติไทยของเราเป็นสำคัญ ได้เปิดโล่งออกมาแล้ว

อันนี้ก็ยื่นเข้ามาหาทองคำ เพื่อหนุนชาติไทยของเราขึ้นนั่นแหละ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณา ค่อย ๆ ไหลซึม ไหลซึมเข้ามา เป็นโอกาสอันดีงามมากเวลานี้ ที่เราจะได้ทองคำไม่ขาดวรรคขาดตอน ถ้าขาดไปเสียคราวนี้แล้วจะไม่ได้อีกนะ จะไม่มีเลย นี่เป็นเวลาที่ควรจะได้อยู่ เราจึงขอบรรดาพี่น้องทั้งหลายให้พิจารณาด้วยกัน ให้ได้คนละเล็กละน้อยผสมเข้าเป็นน้ำไหลซึม ๆ ก็จะมีมากขึ้น เวลานี้ก็ได้ตั้งสลิปหักกิโละแล้ว พวกประเภทน้ำไหลซึมนะ ก็ได้มากขึ้นโดยลำดับอย่างนี้แหละ

ทองคำค่อยไหลซึมเข้ามาเรื่อย ๆ เราพอใจ เรายังหวังอยู่นะ หวังจะได้ทองคำจากพี่น้องทั้งหลาย ที่เป็นประเภทไหลซึมนี้เข้าสู่คลังหลวงของเรา ตายแล้วเราหายห่วงเลย จะไม่ห่วงอะไร เดียวนี้ยังห่วงทองคำมากอยู่ จึงได้พูดกับพี่น้องทั้งหลาย พูดแล้วพูดเล่าอยู่อย่างนั้นแหละ ถ้าได้อันนี้แล้ว ทองคำเราเต็มคลังหลวงพอประมาณ พอสมควรแล้วเราพอใจ เดียวนี้ยังไม่พอใจ จึงต้องกวณบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย เอาละทีนี้จะให้พร

ส่วนมากเราไปแต่โรงพยาบาล ไปเที่ยวโรงพยาบาลต่าง ๆ ชอกแซกอยู่ลึกลึก ๆ อุตสาหะไป ไกลเท่าไรก็ไป ไปที่ลึกลึก ๆ ที่ไกลถนนหนทาง การไปมาหาสู่สะดวก เราก็ไม่คอยไป ถ้าที่ไหนอึดคัดขัดสนก็ไปละ บินไป ไปแล้วก็ยังให้โรงละหมื่นบาทก็มี หมื่นกว่า หมื่นห้าก็มี เอาของไปให้แล้ว เอาเงินให้ด้วย ความสงสารนี้ละมันครบหมด จึงไม่มีอะไรที่จะเหลือติดตัวได้เลย มีเท่าไร หมด ๆ หมดไปพร้อม ๆ เพราะอำนาจความเมตตา มันครบถ้วนหมดเลยนะ

วันกฐินของเราก็คนจะมากนะคราวนี้ กฐินนี้ไม่ใช่กฐินเพื่ออะไรนะ ฟุ้ง
ทั้งหลายกรุณาทราบทั่วหน้ากัน คือกฐินเพื่อชาติของเราร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่เป็นอย่างอื่น
โครงการช่วยชาติที่เราเทศนาว่าการในที่ต่างๆ ที่ได้ปัจจัยมาช่วยชาติ บัดนี้การเทศนาว่า
การหยุดลง และปัจจัยทั้งหลายที่ได้มาช่วยชาติบ้านเมืองก็หยุดลงเช่นเดียวกัน ก็เหลือแต่
เงินจำนวนเหล่านี้แหละ ใครมาบริจาคมากน้อย เราเอาอันนี้ออกช่วยชาติเวลานี้ จึงแย่งจาก
กฐินนี้ก็คือกฐินของชาติโดยตรงนั่นแหละ ไม่ได้เป็นที่ไหน เอาละเท่านั้น

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz